

סרטינו

"אל הנשק"

אל הנשק הוא סרטו של דאני קיי. לאחר הצלחתו הגדולה על כמת ברודוויי, הסרט, שהופק בעיצומה של המלחמה, מכיל מנה גדושה של תעמולה שנועדה לרומם את רווחם של החיילים, בעיקר בעזרת רגליהן וחיוכייהן של נערות גולדבין. קטעים אלה הם, כמובן, החלשים בסרט. רומן ורוד בין דאנה אנדרו לבין קונסטנס דאולינג גם הוא תורם למנת השעמום.

אבל לאג הנשק מעלה אחת גדולה: דאני קיי. קיי הוא הפעם במרום יכלתו, וגם החומר שהוא משתמש בו בהופעות-היחיד שלו הוא משובח ביותר. חסידיו של קיי, והם רבים מאד, יקדמו בברכה את ההדרן על השיר המתאר סרט הוליבודי, על הקטע חסרי-המלים אודות דרכו של טוראי בצבא.

שני ציפלין? קטעים אלה מעוררים את המחשבה שדאני קיי הוא עתה בדרך הסרט הגדול ביותר בימינו, לאחר ציפלין, כמובן. אין כמעט כל ספק בלב כל מי שראה אותו על הבמה, כי במיזיוק הול אין שני לו. גם ראשית דרכו של קיי בעולם השעשועים יש בה משהו מתחלתו של ציפלין: שניהם חניכי הבמה הזעירה, שניהם רקדנים מצוינים, מימיקנים רבי הבעה, אולם בזה מסתיים המיזיון בין השניים. ציפלין הוא אומן יוצר גדול, הכותב ומביים את סרטיו וגם מחבר בשבילם את המוסיקה; קיי נאלץ להעזר בכתבים שונים (ביניהם אשתו, סילביה פיין, המחברת את המלים למרבית שיריו) והללו לא תמיד מפקים חר מר ההולם את כשרונו. מלבד אל הנשק, העזר מברוקלין, חיי וולטר מיטי, לא היה דאני קיי ברימול בתסריטיו. המהדורה החדשה של אל הנשק תקדום על כן, בברכה.

"אשה למכירה"

מבחינת המבנה אשה למכירה הוא סרט צרפתי מעניין אודות אשה צעירה (סימון סיניורה) שואפת-בצע המרוששת את בעלה (ברנר רלייה), בעל בית-ספר לרכיבה. בתחילתו של הסרט רואה הצופה את האשה מנקודת מבטו של הבעל התמים והמנופש. בעיניו היא אשה-למופת: יפה, נאמנה, טר בה. בחלקו השני של הסרט נראית אותה אשה כאורא אחר לחלוטין, כמות שהיא כאמת. זהו סרט כמעט סטרינברגי, השפון אור אכזרי על האשה. אלא שיוצרי אשה למכירה לא העזו ללכת עד הסוף, תיבלו את סיפור המעשה ביותר מקורטוב של רגשות ועל-ידי כך נטלו את העוקץ מכל הסיפור, הרי תירו רק צל של מה שהיה יכול להיות סרט פסיכולוגי מעניין.

הוליבורד

לחיים ולמוות

לפני שלוש שנים הופיעה בעיתון ההור מוריסטי האמריקאי ניו יורקר קריקטורה: שטח גדול מוצף מים עד גגות הבתים. כל הגגות ריקים, רק על אחד מהם מצטופפים עשרות אנשים, נמלטים מן המים הגואים והולכים. על גגו של בית זה מתנוססת אנטינה של טלביזיה.

פוט לפי ההתקדמות הטכנית עד כה, לא יארך הזמן והטלביזיה תהיה גם היא ססגונית.

ישום כך הגבירו אנשי הוליבורד את מאמצייהם בכיוון אחר: סרט התבליט: על עקרונות התבליט כבר השתלטו, הבעייה עכשיו היא שכלול שיטה סטנדרטית, שתתקבל על דעת הכל. איך שהוא, מפיך הוליבורדי אחד כבר סיים, זה עתה, את סרט התבליט הארוך הראשון בתולדות הקולנוע, באנגליה נפתח החודש בית-קולנוע ראשון בעולם המערבי, המוקדש בעיקר להצגת סרטי-תבליט, מהם קיים כבר מלאי ניכר של נושאים קצרים.

מהור השם. לגבי ישראל, פירוש כל הדברים האלה הוא מיעוט סיכויים להכנס לחבר המדינות המיצרות סרטים גדולים, בגלל האפשרויות הטכניות הדלות ואי-היכרות לת להכנס למסלול מרוץ החידושים הטכניים. מאידך, באם ידעו אנשי ההסרטה לנצל את ההזדמנות, יטהרו את תעשיית הסרטים בארץ

דאני קיי ונערות גולדבין (אל הנשק) בין הכתבים: אשתו סילביה

מן השם הרע שדבק בה עקב פעילותם של נוכלים ולא-אמנים בשטח זה, עלולה ישראל להספך למרכו הספקה של סרטי טלביזיה קצרים וזולים.

בקצרה

מרי אנטואנט. מהדורה חדשה של הסרט רבי-המשתתפים אודות המלכה הצרפתית בעלת הראש היפה אך האומלל. נורמה שירי, רוברט מורלי, טירון פאור.

ג'יניס האן. סרט מערב-פרוע בתלבושות של ימי הביניים, כביכול. ילדתי. אך בלייט.

לקראת יום הדרור. סרטפוע אודות אסיר משוחרר, שוטר ובלונדינית-שחר חרות ששניהם מאוהבים בה. רומת רומן. העונם הזה ממליץ על: אל הנשק.

זה היה המצב אז: בעל מקלט הטלביזיה היה זוכה ערב ערב לביקור השכנים מסביב למסך הקטן, נהנים מן התכניות. עתה הלתזנה חכל: שוב אין השכנים מהלקטים אצל בעל המקלט; לכל אחד מהם מקלט משלו. ייצור מכשירי הטלביזיה מוד כיר במידה רבה את המצב לפני המשבר הגדול של 1929, עת תעשיית הרדיו באמת ריקה הגיעה לממדים עצומים כל כך שהשלב פוחית התפוצצה. מליוני חוסכים זעירים איבדו את כספם, עשרה מיליונים של מחסורי עבודה עמדו בתורים ארוכים לזכות בצלחות מרק שעועית.

אף-על-פי שכיום אין סכנת התמוטטות נשקפת למשק האמריקאי בכללו ובזוהי שלא לטלביזיה נלחמת תעשייה אמריקאית גדולה אחרת, אם לא על קיומה, הרי לפחות על הרמה שהורגלה לה משך עשרות שנים: הקולנוע.

אנגליה

אותו אלוהים, דרך אחרת

"היהודים הם אנשים מצחיקים", התחיל נער לא-יהודי בן 12 את חיבורו באחד ממ"פורסמי בתי-הספר הפרטיים באנגליה, ברייאר קליף. היה זה אחד החיבורים של תלמידי בית-הספר שמטרת כתיבתם היתה לעודד את המגע והידידות בין בני הדתות השונות. התלמידים הלא-יהודים כתבו על היהודים "התלמידים היהודים על הלא-יהודים. סיכם תלמידי לא-יהודי: "היהודים חוגגים את יום הראשון בשבת". תלמידי אחר החליף את השבת החדש-שבועית ביום הכפורים החדש-שנתי, קבע: "הם (היהודים) אינם אוכלים אחרי יום ששי ולפני יום ראשון." שלישי מבין 51 התלמידים הלא-יהודים בברייאר קליף (מספר התלמידים היהודים: 14) היה פסקני עוד יותר: "היהודים אינם מתחצצים בשבת".

רוב הנערים סיבחו את היהודים, הזכירו בין השאר, כי "היהודים אנשים טובים מאד למרות שאין אנו מבינים את לשונם". לא היה זה סיכום השוני היחיד. סייע תלמיד יהודי בן 13, יוצא הולנד שבילה את שנותיו הראשונות על אדמות במחנה השמדה נאצי, את חיבורו על הלא-יהודים: "הם (הלא-יהודים) מצמינים באותו אלוהים, אבל בדרך אחרת".

ברית-המועצות

הפלייה לטובה

אחר שהאקונומיסט הלונדוני יצא בסידרת מאמרים על יהדות ברית-המועצות בת שני המיליונים קבע כי היא נתונה להפליית וכמעט ששבה להיות מיעוט גרדף כבימי הוצאים, לא התאפק קורא אחד, חיימן אבי רסקי, המאמין במספרים, שיגר רשימת שא לות למערכת השבועון האנגלי רבי-השפעה והתפוצה.

שאל הקורא אברסקי: מה זאת הפלייה? האם העובדה כי כל חמישי מבין זוכי פרס טטאלין (המקביל הסובייטי לפרס נובל) הוא יהודי, היא הפלייה? האם העובדה כי ארי בעה מבין אחר-עשר עורכי ירחון משרד החוץ הסובייטי הם יהודים, היא הפלייה? או האם היחס המספרי הדומה במערכות עתוננים רבי השפעה כוופרטי אקונומיקי (ירחון הכלכלה הרשמי) והיומנים של המפי לגה ושל המדינה, פרבדה ואיבסטסיה, הוא המוכיח על הפלייה? מסקנתו של הקורא המאמין במספרים: אם יש בברית-המועצות הפלייה כלפי האזרחים היהודיים, הרי היא הפלייה לטובה.

סוריה

רק עשירית נותרה

לפני עשר שנים כאשר סוריה זכתה בעצמאות מידי צרפת, היתה העדה השלישית בגודלה במדינה החדשה העדה היהודית, שמנתה כשלושים אלף נפש, אחד למאה מכלל האוכלוסים. עם התפרסם השבוע תוצאות מפקד אוכלוסי סוריה נתברר כי היהודים שמרו על עמדתם, העדה השלישית. אך מספרם הצטמצם לכדי עשירית, 2889 נפש.

הרות ה... בעולמנו הוא

השלושה לבשו תחפושת של רמקולים, שהדמו אותם ללולואיס. הם התקרבו בחושך למפקדת המפלגה. "אנו צריכים להתפרץ למיפקדה", לחש מוסקה. "קיבלתי ידיעה שמתקיימת שם ישיבה של ראשי כל המפלגות. הדבר יכול להשפיע על כל תכניתינו. צריכים לשמוע מה הם מדברים!" הוא הצביע על חלון חשוך אחד. "עלינו לטפס לשם!"

וזה הציג אנוה. לחתרת של המשוגעים זמנוינה - מיטו בעדי-השפם, האדם המחפש את... פתאום התפרץ אחד המשוגעים אל מוסקה, לחש לו משנה באוזן. היה זה מרגל שנשלח למיפקדת מפלגת אנוואן. מוסקה החזיר. "בזאו מהר", אמר לרותי ולטוטו.

אחרי שרותי התפוצצה, הגיעה למושב המרובע, שם פגשה בגזע של אנשי-מפלגות שהיו להם רמקולים במקום ראשים. ראש מפלגת השלטון אנו... כלא אותה כבית המשוגעים, בו נמצאים בני... לכ הדפקטיבי כיים, שצמחו להם ראשים כטעות. שם... את מוסקה, איש נגכה שהתפוצץ אף הוא,